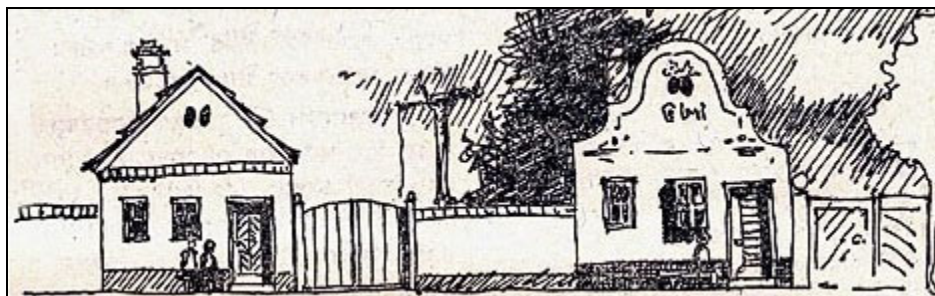

VOJVOĐANSKA BAJKA

Manifestacija: ***“Animacija u turizmu grada Novog Sada 2011-2012. godine”***

Prva faza projekta koji je uvršten u

Strategiju privrednog razvoja grada Novog Sada pod šifrom

D 1.11. **Tematske večeri kao novi vid turističke animacije u Gradu Novom Sadu¹**

---

¹ Izvod iz 4. Izveštaja o implementaciji projekata koje smo uputili Kancelariji za lokalni ekonomski razvoj – KLER, Gradska kuća u Novom Sadu Novi Sad za 2011/2012. godine

Predmet: Izveštaj o fazi realizacije projekata čiji je jedan od nosilaca Departman za geografiju, turizam i hotelijerstvo – PMF Novi Sad a drugi Turistička organizacija Grada Novog Sada u okviru Planova implementacije akcionih planova po prioritetima i oblastima.

D. 1.11. **Tematske večeri kao novi vid turističke animacije u gradu Novom Sadu**

Mesto dešavanja:

Selo Šarenovo u Vojvodini

Vreme dešavanja:

Sredina 20. veka

Uloge:

Janko – Slovak

Miluška – Slovakinja, Jankova žena

Kata – Slovakinja, Jankova i Miluškina ćerka

Đed – Crnogorac, Katin deda

Steva – Srbin

Dana – Srpkinja, Stevina žena

Paja – Srbin, Stevin i Danin sin

Baba – Romkinja, Pajina baba

Janika – Mađar

Pišta – Mađar, Janikin sin

Igrači i muzičari KUD-a „Vila“

Plesači PK „Play Dance“

Matičar

SCENA 1

Na pozornici vidimo ulicu vojvođanskog sela Šarenova. U njoj se nalaze, sa leva na desno, slovačka, srpska i mađarska kuća. Gazde sede ispred svojih kuća a žene se vrzmaju okolo radeći svakojake poslove. Na početku, dok naratori pričaju, Kata i Paja se šetaju po ulici a onda se radnja prebacuje na njihove roditelje.

Naratori sede na sceni i pripovedaju. Kad završe, povlače se sa scene.

Ž. narator:

Dragi gosti, sada kada ste se udobno smestili na svoja mesta, želeli bismo da vam ispričamo priču. Ali, ovo nije obična priča. Ne. Ovo je bajka. Vojvođanska bajka.

M. narator:

Nekada davno, u selu Šarenovo, u Vojvodini, nedaleko od Novoga Sada, živelo je mnogo naroda. Žitelji ovog sela bejahu Srbi, Mađari, Slovaci, Romi, Bunjevci, Ukrajinci, Crnogorci, Rusini i mnogi drugi. Verovatno se zato selo zvalo upravo tako – Šarenovo. Mnogo različitih ljudi činiše još više različitih ćudi, te ponekad bejaše teško razumeti se. A tek zaljubiti... E, da, tu počinje naša priča...

Ž. narator:

U selu Šarenovu živela je Kata. Mlado devojče rumenih obraza, stasalo za udaju. Otac i majka bejahu joj Slovaci a deda – Crnogorac. Stari đed unuku je voleo više od svega. Mnogi su tražili njenu ruku al' on je ne dade nikome. Ali Sokine oči znale su samo za jednog...

M. narator:

U istom selu živeo je Paja. Bejaše on jedino muško dete iz srpske kuće. Ljubimac majke i svih tetaka i strini a ponajviše bake – Romkinje. Lep, visok, snažan i odvažan! Gledale ga sve mlađane devojke iz sela ali on gledaše samo jednu – njegovu Katu.

Janko: Kato, ulazi u kuću!

(Kata i Paja beže sa scene i svetla osvetljavaju celu pozornicu; Kata ulazi na scenu – vraća se kući.)

Janko: Kato, jesam li ti sto puta rekao da ne skitaš! Gde si do sad bila?

Kata: Ali oče, ja sam bila...

Janko: Gde si bila?!

Kata: Ovaj, ja sam išla...

Janko: Gde si išla?!

Kata: Mislím, ja sam htela...

Janko: Kato, je l' ti to opet lažeš oca?

Kata: Ne lažem, ne, ne...

Janika: Ta komšija Janko, ti pustila dete na miru!

Janko: Gazda Janika, pustio bih ja nju na miru, ali znam da je opet bila sa onom vucibatinom Pajom. Taj u sve žene gleda!

Kata: Nije istina oče!

Janko: Kuš, ti da ćutiš! Idi bolje i pomozí majci! *(Kata odlazi u kuću.)*

Steva: Je l' gazda-Janko, jes' ti to za mog Paju kaz'o da je vucibatina?

Dana: Ju, nalice, pa zar naš Paja?

Janko: Nije komšija, nego mene brine što svi na korzu u njega gledaju.

Steva: Pa vole ga žene. Šta će kad je na ćaću! Nego, da je vas Slovaka više u Vojvodini, di bi nama kraj bio...

Janko: Ima nas dosta u Vojvodini, samo smo raštrkani i ne volimo da se razmećemo.

Steva: Ta di vas ima sem ovde?

Janko: Pa ovde nas je najviše. A ima nas i u Bačkom Petrovcu, Kulpinu, Kisaču, Gložanima, Pivnicama, Selenči, Kovačici, u Aradcu...

Steva: Auuuuuuu, Bog te vid'o!

Janko: Davno smo mi došli u ove krajeve, još dok je bila stara Austro-Ugarska, pa nam se omililo da pravimo kulen, za vas Lale...

Steva: Ta jeste, volemo mi vašeg kulena.

Janika: Igen, igen!

Steva: A vi, Mađari, volete da mešate mesa sa kompotom! Ma idi begaj, diš mešati slatko i slano...

Janika: Aaa gazda-Steva, vidim, ne smeta ti kad piješ naša vino! Vidim, sve se mrštiš kad ti iznesem našeg tokaja u kafana! Znaš, njega je i sam Tesla pio, a kralj Luj XV je isključivo uz pomoć ovog vina osvojio Madam Pompadur!

Steva: Aaa, vina volim! Tako sam ja i moju Danu osvojio!

Janika: A i vi, sad ste se našli prepirati. A celog života ste u miru živeli, Srbi i Slovaci!

Janko: Pa je l' znaš ti, Lalo, da su prva četiri direktora najstarije srpske gimnazije – Karlovačke gimnazije, bili Slovaci!

Steva: Ta, nemoj mi kasti!

Janika: Pravo zbori gazda-Janko. A i Pavel Josef Šafarik je takođe bio direktor od gimnazija u Novome Sadu. On je značajan za vas Srbi zato što je napisao prvu istoriju srpskoga jezika i učestvovao je u osnivanju Matica srpska.

Steva: A znate li vas dvojica da su naši preci naselili Potisje još u 6. veku! A od 16. veka živimo na Fruškoj gori, Dunavu i u Banatu. Visoki smo, hrabri i gostoljubivi! Pa kaži ti meni, komšo, šta fali mome Paji?

Janko: Izvini, ali ja bih sad stvarno morao da idem da radim... *(Odlazi u kuću.)*

Steva: Eh, vrednog li naroda! Nego, Dano, daj te kolače i dva piva, 'ladna, da nazdravimo Janika i ja!

Janika: A ne! Mi Mađari sa pivom ne nazdravljamo! Al' palinka može. *(Toči rakiju u dve čašice i nazdravlja sa Stevom.)* Egešegetekre!

Steva: Šta s' kaz'o? Ma, živeli!

(Glumci ulaze u kuće i svetlo se gasi.)

SCENA 2

U ovoj sceni imamo priliku da vidimo kako se slavi seoska slava. Na ulici se nalaze plesači KUD-a koji se po završetku numere povlače sa scene i ustupaju mesto glumcima.

Na kraju scene Kati se pridružuju devojke iz hora i pevaju svoju numeru.

Naratori sede na sceni i pripovedaju. Kad završe, povlače se sa scene.

Ž. narator:

Osvanulo je prelepo nedeljno jutro. U duhu naše Vojvodine slavi se Božić i Uskrs, Vrbica, Materice, Oci i mnogi drugi praznici. No, dobro se zna da je odveć najvažnija slava, i to seoska slava!

M. narator:

Svako selo ima svoju slavu pa tako i naše Šarenovo. To je dan koji prolazi u veselju, igri, pesmi i obilju raznolike hrane i pića. Svako iznosi svoje specijalitete, pevaju se narodne pesme i igraju narodne igre. Mladi ulaze u kolo dok stariji divane sa strane nadgledajući ih i pijuckajući vino ili rakiju. Tako, kao i svake godine, i ova slava je počela veselo i razigrano, u duhu naše Vojvodine – spletom vojvođanskih igara.

Steva: Oooo, komšije, dobrodošli!

Miluška: Živo zdravo komšije Šokci, Hrvati i Bunjevci!

Janko: Aaa, kakvu si nam to rakiju pripremio, gazda-Stevo?

Dana: Ja ću ti kas'ti(gura Stevu koji je krenuo da odgovori)! Ovo ti je medovača, prava rakija od meda! *(Svi probaju i komentarišu a Dana za to vreme toči drugu rakiju; Paja joj pomaže.)* A ovo, to ti je dudara, što u glavu udara! *(Opet svi probaju a Dana opet toči.)* A ovo ti je dunjevača! *(Svi nazdravljaju.)*

Miluška: Kako li je tvoja dunjevača uvek ovako dobra?

Dana: Draga Miluška, dunja ima jako čvrst plod pa je moraš dobro usitniti pre nego što je staviš u bure.

Steva: A vid' ove žene što su se raskokodakale, kao da su one rakiju pravile!

Za to vreme Paja i sin Mađar krišom piju rakiju iz flaše, Kata i Paja se gledaju, dok je otac ne vidi i otera sa strane.

Janika: No, gazda-Steva, može sada jedna vino? *(Donosi vino i čaše, toči komšijama dok mu sin pomaže u posluživanju.)*

Steva: Jok, ti ćeš! Di Steva da ne pije vino!

Kata: Poslužite se komšije... Slavska pogača od našeg žita... *(Kata služi komšije ali ispušta pogaču kada dođe do Paje.)*

Dana: Kato, dete, šta radiš, sto te gromova opalilo!

Paja: Nije ona kriva teta-Miluška, ja sam kriv.

Đed: A đe si pošā' ti mlađano momče?! Nije li te otac učio kako se poštuje đevojka?

Paja: Učio je mene moj Steva... Al' vidi ga sad! Stomak mu do zuba, brada do kolena, majka da mi se krsti. *(Dana se krsti.)* A ja! Lep, visok, snažan, hrabar. I opet lep! Đevojački san!

Đed: A slušaj ti đevojački snu! *(Vuče Paju za uvo.)* U mene je sedamdeset ljeta i puška crnogorska! Moju unuku da puštiš, da te ja kroz šake ne propuštim!

Baba: Slušaj ti barabo matora! *(Vuče đeda za uvo i tako se svo troje kreću po sceni.)* Decu da pustiš! Ako se volu – da se volu! Ako će da se udaju – nek se udaju!

Đed: Pa dobro baba, nemoj da me biješ pred decom!

Kata: Tišina! Ako odmah ne prekinete, ima da napustim ovu predstavu! Dosta, sada ja pričam! Sram vas bilo! Vas Slovake! I vas Srbe, i Mađare! I tebe Pajo! *(Svi osim Kate se povlače sa scene, onako kako ih nabraja.)* Mi smo komšije! Ovo selo nema nikoga do nas da mu čuva tradiciju! Naše Šarenovo, naša Vojvodina je najlepše mesto na čitavoj planeti! Imamo najlepše njive, vinograde, konje, salaše... Najlepšu igru i nošnju, vino i žito... Imamo pesmu... Drugarice, dođite! *(Prilaze đevojke iz KUD-a.)* Zapevajmo pesmu, našu vojvođansku pesmu!

SCENA 3

Na sceni se nalazi gazda-Janikina kafana. Porodice sede za stolom, dogovaraju se oko svadbe, mezete i piju a Janika i njegov sin ih služe dok razgovaraju. Baba zapisuje šta će se pripremiti od hrane.

Naratori sede na sceni i pripovedaju. Kad završe, povlače se sa scene.

M. narator:

Prošla je još jedna slava. Malo se igralo a malo se i popilo. Malo se svađalo, ali se na kraju ipak zapevalo. Kata je konačno progovorila. Objasnila je lepotu naše ravnice i važnost očuvanja mira i blagostanja. No, bili su tužni ona i Paja, misleći da njihova ljubav nikada neće biti stvarna.

Ž. narator:

Ali, kao i svaka bajka, ni ova priča nema tužan kraj. Po staroj seoskoj tradiciji, komšija je uvek bio na prvom mestu. Tako i ovaj put odlučiše susedi da dogovor mora pasti. A gde bolje nego u gazda-Janikinoj kafani – na ničijoj i svačijoj teritoriji.

Dana: Moram ti reći, Miluška, mudro zbori tvoja Kata. Omatorismo i zaboravismo šta su nas naši roditelji učili.

Steva: Moj bi se Pantelija u grobu prevrtao da me vidi kako grdim komšiju! *(Svi ustaju i krste se.)*

Miluška: Dobro, šta je bilo – bilo je. Valja se izmiriti i u miru rezonovati. Šta nam je činiti?

Đed: *(Ustaje.)* Ja, kao đed, dajem ruku moje jedine mezimice, ima da se ori cijela Srbija, da se čuje do Stambola!

Baba: *(Ustaje i pravi se da igra i peva.)* A ja, kad obučem moju devojačku nošnju, pa kad zaigram na stolu, pa kad zapevam...

Dana: Joj, majko, nemoj molim te! Nego, čime ćemo počastiti svatove? Valjalo bi bogatu trpezu sačiniti i komšiluk valjano ugostiti!

Đed: Vala, ima da se slavi tri dana!

Janko: Dobro dede... Nego, žene, zborite, šta ćete pripremiti?

Dana: Ja predlažem vojvođansku zakusku – domaća šunka, pršut, kulen, beli sir... Zatim gibanica i pogačice sa čvarcima za pređelo.

Steva: Napravićeš, deder, Dano, i onu tvoju teleću supu i onu od fazana sa ovolikim(pokazuje)knedlama.

Miluška: Nasećemo Jankovog kulena i mokrinskog sira! Jedan Jankov prijatelj je iz Mokrina. Taj samo nešto piše, kažu – mudro zbori, a kad piše, može nam i sira pribaviti!

Dana: Je l'? A ko je taj?

Miluška: Zove se Mika Antić. Pričaće se o njemu, videćeš, videćeš...

Janko: Dobro, žene, dalje...

Dana: Ja predlažem još i pihtije i nasuvo sa kupusom. Time se i bolan leči.

Miluška: A za glavno jelo može krompira u čakširama, svinjska rebra, ćufte i pečeno pile.

Steva: A sarma?

Miluška: Sarma se uvek podrazumeva! A uz malu pomoć bunjevačkih domaćica, napravićemo i „ćoravi paprikaš“. Jeste da je jelo bez mesa ali se uz njega služi i salata od kupusa i sos od jabuka.

Steva: A 'oće l' biti štogod slatko?

Sin Mađar koji ih poslužuje, dobacuje: Ta biće slatkog kupusa!

(Steva ga tera od stola)

Baba: Napraviću ja kuglofa!

Steva: Jes', baš da jedem taj švapski kolač!

Janko: Čuj lalu, ne jede kuglofa(čudi se)

Miluška: Dobro onda – ja ću da napravim doboš-tortu a ti prijao „Vasinu tortu“. Neka Steva donese rakije a od gazda-Janike uzećemo vina. *(Janjika prilazi i dosipa vino.)*

Steva: Tako vas volim, komšije! Da se orodimo konačno! A deca, kad se volu – neka se volu!

Svetlo se gasi i u mraku se čuje glas **sina Mađara:** A ko će ovo da plati?

SCENA 4

U ovoj sceni akteri su i dalje u kafani. Janika rasklanja po kafani i razgovara sa svojim sinom. Na kraju se glumcima pridružuju igrači KUD-a.

Naratori sede na sceni i pripovedaju. Kad završe, povlače se sa scene.

Ž. narator:

I tako je dogovor pao! Komšije se izmirile, a svadba dogovorena. Hrane svakako neće faliti.

M. narator:

Osvanulo je novo jutro. U našem selu sve po starom.

Janika: Jaoj više i ti Srbi, i Slovaci, i Ukrajinci, i Rusini, i Ma... Pa što svi baš moraju u moja kafana? *(Namešta stolice i uzima metlu kojom budi sina.)* A ti, derane, šta si zasp'o tu? Sigurno si cela noć bio u tuđa kafana?

Pišta: Pa oče, ja kumujem, moram sebi kumu za venčanje naći.

Janika: U kafana?! Izeš ti to! Znaš li ti, sine, kako se nekad po korzu šetali, kako se devojci udvarali? Sve se krišom na ulici gledali i u kolu namigivali, samo da jo otac ne vidi. A korzo... Je imao svoj red, neki svoj uhodani sled... A znaš li ti kako sam ja nekada igrao? Jaoj, kad zaigram srpska kolo, pa romska igra, pa kad se uhvatim u crnogorska oro! Al' najviše od svega sam voleo naš, mađarski čardaš... *(Kreće nogom kao da će da se popne na stolicu.)* Znaš li ti, sine, kako se igra čardaš?

Pišta: Dobro tata, pusti me sad, moram da se spremam. Kumujem sutra!

Janika: Ost o kućafajat, ez o moi fiotolšag! *(Uzima flašu sa stola da pije i zavaljuje se u stolicu.)*

(Igrači izvode mađarske igre.)

SCENA 5

Medeni mesec

Na sceni je mrak, svetlo je samo na Paji i Kati koji sede na rubu pozornice. Naratori pričaju

Ž:

I tako su Paja i Kata ostali sami, spremajući se za svoje putovanje iz snova.

Setili su se stihova koje su jednom čuli:

“U Vojvodini ima šta da se vidi.

Celo jedno more.

Najbolje se vidi kad se zažmuri.

Onda se vide i planine i jezera i reke.

A kad se otvore oči vidi se ravnica.

Tolika da u nju stane sve što treba”

M:

Krenuše iz svog Šarenova preko pivskog grada **Čelareva**, klizio je voz ko sanke kad su stigli do **Palanke**, i to **Bačke**, da bi prvu pauzu napravili u slavnom **Karađorđevu**, da vide i oni sve te krasne konje i fijakere, kojima se i sam drug Tito divio, na jednoj od najvećih ergela koja beleži 140 godina postojanja. Prolaskom kroz lovište videli su prelepe jelene, za koje nije sramota i bruka kad im vele da su rogonje, i nastavili put do tvrdog grada **Bača**, do čuvene tvrđave koju je početkom XIV veka podigao mađarski kralj Karlo Robert i do **Franjevačkog samostana** čije su osnove postavili učesnici krstaških ratova još 1169. godine.

Ž:

Posle obilaska manastira **Bođana**, preko **Odžaka**, gde se pozdraviše sa starim drugarom odžačarem, stigoše do junačke Banje Junaković, gde napraviše pauzu da se okupaju na bazenima. Potom se uputiše do grada jelenskoga, **Apatina** i prolazeći kroz **Specijalni rezervat prirode "Gornje podunavlje"**, odoše do jedne od mnogobrojnih dunavskih čardi da probaju čuveni **fiš paprikaš**. Put ih je dalje vodio do **Sombora**, te vremešne i graciozne varoši di šetaju gospojice blago meni, gde fijakerom starim ulicama lutaše naš zaljubljeni par, pored raskošnih palata i bođoša, svraćajući na čuvene somborske salaše da okrepe dušu i srce uz muziku našku, tamburašku.

M:

Putujući vojvođanskom ravnicom preko Telečke u kojoj obiđoše jedinstveni **Muzej duvana** stigoše i do lepotice **Subotice**, i do **Palića**, pa prođoše raskošnim parkovima, i diveći se neobičnim građevinama stigoše do jedne klupe kraj jezera, i sedoše da svim čulima uživaju u njegovoj lepoti. Kata, kao Kata nije mogla da ne svrati u čuveni zoološki vrt.

Nastavljaju put, jer i u Banatu ima šta za videti. Al treba prvo Tisu preći, i Atilu Strašnog Hunskog što sa dna mačem strašnim preti nekako izbeći ...

Ž:

Tisu prešli, do **Kikinde** došli, nestrpljivi da vide pravog pravcatog banatskog mamuta i najveće bundeve što ih zovu ludaje, a potom i do **Mokrina**, da probaju čuveni Mokrinski sir i čuju priče o farbanju uskršnjih jaja i o tome koji je krilati vitez beli pobedio na ovogodišnjoj Gusanijadi.

Od Kikinde i Mokrina preko **Slanog Kopova** dođoše do crkve **Arače**, a ona mlada (di ćete za damu reći matora, sram vas bilo) jedva deset vekova, pa je čak i UNESCO zaštitio. I tako reč o ovom, reč o onom stigoše do **Novog Bečeja**. Paja znajući koliko je Kata dušica nežna i romantična odveo je na najlepši Kej na Tisi. I sreća ih poslužila, stigli baš na vreme da vide magični ljubavni ples tiskog cveta.

M:

Put nastavljaju ka Bečkereku, ovaj današnjem **Zrenjaninu** gde u staroj pivnici na Begeju uz perece i pivce slušaju pesmu di tera lola aj četir riđe po čuvenom Ajfelovom mostu ili bečkerečkoj ćupriji, uzanoj ko kutija. A četir riđe od banatske rane kanda se malko podgojile...A što ne bi i oni malko koštali, dug je dan, pa odoše na ručak u dvorac **Kaštel** u Ečki, a potom, kad je bal nek je tanderbal, na vožnju brodićem u specijalnom rezervatu prirode **"Stari begej – Carska bara"**.

Posle odmora na vodi odlaze do **Idvora** u rodnu kuću Mihajla Pupina, a kako u Katinim venama teče vrela krv slovačka, noge same idu u Galeriju naive u **Kovačici**. Šta su od naših Paje i Kate bolji ti što su je onomad posetili ... Rolingstonsi, Fransoa Miteran, japanski car Hirohito, Ursula Anders, Pele, Haile Selasije... moš misliti.

Ž:

Paja je oduvek hteo da vidi Vršačku kulu, pa preko **Deliblatske peščare** stigoše i do **Vršca**, grada vetra i dobrog vina. Odlučiše da svoje putovanje završe vraćajući se preko **Srema**. A Srem ko Srem, ne valja ga ljutiti, pa nešto zaobići ... Prvo odoše da vide Obedsku baru, jer šta bi kazli da ih neko pita: jel, čija bara je lepša - Banatska Carska ili Sremska Obedska.

Neko im je pričao za čuvenog Jeremiju iz **Pećinaca** i oni odlučiše da svrate do njegovog **Muzeja hleba** da čuju priče o hlebu i o načvama, što je čak i Mika Antić u njih hteo da se pretvori...Nije džabe Vojvodina žitnica.

M:

Krenuše tako dalje i do **Sirmiuma**, što ga neki zovu i **Sremska Mitrovica**, starog rimskog carskog grada ka plemenitoj **Fruškoj Gori**, da vide ovu planinsku lepoticu, što se sa njom Vojvodina diči, i obiđu bar jedan od **17 manastira** na toj Srpskoj Svetoj gori. Prolazeći kroz Nacionalni park Fruška gora dođoše u Srpsku Atinu. Naši mladenci stigoše i u **Novi Sad**.

Šetajući po bedemima **Petovaradinske tvrđave** i gledajući u **Dunav**, glavnu ulicu Evrope, slušali su priče o ovoj prelepoj reci koja spaja narode i države lenjo se potežući kroz srce Evrope.

Šetnjom kroz **Dunavski park**, pa ulicu **Dunavsku** i **Zmaj Jovinu**, dođoše oni do **Miletićevog trga**, a odatle pored slavnog Srpskog narodnog pozorišta se uputiše na stanicu da uhvate voz za svoje Šarenovo...

Mrak i kraj prezentacije.

SCENA 6

SVADBA

Počinje muzika... glumci su postavljeni na sceni u mraku. Naratori pričaju...

Ž:

Osvanuo je veliki dan! Počinje spremanje i jedne i druge porodice za veliki čin. Po starom, dobrom običaju, venčanje će imati samo 400 zvanica, te je euforija sve veća, a porodice trče užurbano ne bi li završili sve u poslednji momenat (Osvetljena je samo mladoženjina strana, oni se spremaju užurbano za svadbu).

M:

Po slovačkoj tradiciji, mladina svadba će biti razdvojena od mladoženjine. Svatovi će se skupiti za sam čin venčanja, nakon čega se opet razdvajaju. Mlada će se priključiti slavlju svog supruga, dok će joj se njena porodica i najuža rodbina priključiti nakon ponoći. Ko preživi ovaj događaj, imaće šta da priča (osvetljena je mladina strana, svi se spremaju za veliki događaj)...

Steva: E dosta spremanja žene, valjalo bi poći, da nas komšije ne čekaju (polaze prema slovačkoj kući) Komšijee, mi smo došli da kupimo mladu

Janko: Dobrodošli

Steva: Evo, ja ti za nju dajem...jedan dinar, šta kažeš

(Slovačka porodica cokće I negoduje)

Paja: Daj babo, šta si se stiso, vadi te novce da se ne brukamo

Steva: Jao šta kukaš ko neka žena, u grob ćeš me oterati...dobro, može ovako...pet dinari?

Djed crnogorac: Moja mezimica vrijedi više od pet dinara, miči se!

Steva: Ja mislim da je I to puno, al ajde...deset dinari I ni dinar više

Paja: Ali moja Kata vredi bar iljadu dinari

Steva: E kad si navro, ima sam da kupuješ traktor...dobro evo...iljadu dinari (vadi džak pun para I daje ga Janku)

Janko: Hiljadu dinara...Kato, izađi kćeri

Kata izlazi iz kuće u crnoj venčanici, na šta svi sa oduševljenjem uzvikuju)

Janko je zagri, gleda par sekundi I kaže: Komšija, za hiljadu dinara...evo tebi obe(gura I katu I Milušku,koje su zinule u čudu)

Mađarov sin dobacuje: Može meni jedna?(otac ga udara po glavi)

Steva: ju nalice, ubiće me Dana

Janko: Evo ti I đeda nosi(gura I đeda prema Stevi)

Đed: Vucibatino!

Kata se okreće prema dedi: Pa dede!

Đed prema Miluški: Miluška!

Miluška prema Janku:Janko!

Janko prema Kati: Kato!

Srpska I mađarska porodica u glas: KOMŠIJE!!

Svi se izljubiše I počinje muzika.Svira logovac dok mladenci pod prigušenim svetlom idu do matičara.

Matičar:

Da li ti, vi ili ti uzimaš lepu Katu da bude tvoja nevesta(Paja okleva)

Steva: Daj nemoj s* glupirati

(Kata ga vuče za ruku I on odgovara): Da!

Matičar: Da li ti, vi ili ti lepa Kato, uzimate paju za svog supruga

(kata se okreće prema porodici I oni je ohrabruju da kaže da)

Kata: Da!

Miluška: Kato očepi gad a budeš glavna u kući!

(Kata ga očepi iz sve snage, on se saginje I drži za nogu)

Kata: pa tako je običaj

Matičar: E pa u to ime I čast, proglašavam vas mužem I ženom

(aplauz I veselje)

Miluška: Kato, a bidermajer?

(Kata baca bidermajer I hvataju ga plesačice, dok se sve zvanice kolektivno sagnu da ga slučajno ne uhvate)

Steva skida šešir I uzima hoklicu: E a sada dragi gosti, moja snajka će da odigra mladin ples, a vi ne bud*te stipse, nego udelite koji dinar

Svi se sklanjaju, na bini ostaje steva sa šešikom u ruci I mlada započinje ples. Nakon solo dela pridružuju joj se plesači, a nakon toga svi zajedno zaigraju plesnu numeru u etno stilu, uz numeru Gorana Bregovića iz filma "Crna mačka, beli mačor". Poslednji pokret je zajednički skok ka napred I on ostaju zaleđeni u toj pozi.

Nakon plesne numere, naratori ustaju I dolaze do sredine scene

Ž: Na posletku, ova naša bajka, ipak ima srećan kraj. Soka i Paja živeše srećno. Njihove porodice, videvši kako je lepo živeti u miru, očuvaše blagostanje vekovima kasnije, prenoseći ovu priču, sa kolena na koleno.

M: Najzad postade sve vrlo jasno. Shvatismo šta znači voleti ravnice, voleti Vojvodinu-našu malo Šarenovo. Pa tako i vi, dragi gosti, budite radi preneti ovu priču i vašoj deci. Možda jeste bajka, ali svi smo bili najsrećniji, dok smo u bajke verovali

Aplauz I poklanjanje!

Naratori se sklanjaju sa strane

Ž: Ukoliko vam se naša bajka svidela, molim vas da velikim aplauzom pozdravite njene učesnike.

1. **Ž:** Pozdravimo velikim aplauzom plesače I muzičare kulturno- umetničkog društva Vila iz Novog Sada

2. **M:** Pozdravimo džez balerine, Maja, Sanja, Isidora, Katarina i Milana

3. **Ž:** Zak raj, pozdravimo I glumce...baka Romkinja I deda Crnogorac, Mira Nikolić, Nemanja Mović

M: Mađarska porodica... Dragana Lazarević I Strahinja Ajduk

Ž: Slovačka porodica... Milan Radojević I Ljiljana Cepančić

M: Srpska porodica ... Miloš Avramov I Andrea mijatović

Ž: Kata I Paja... Veljko Vlahović I Dejana Dimitrijević

M: Pozdravimo I one koji se kriju iza kulisa, tehnička podrška vojvođanske bajke:

Marija Vidović, Sezana Mović, Ana Jovičić, Aleksandra Kopanja

Ž: Gastronomi u čijim ćete specijalitetima tek da uživajte...

M: Koordinator I reditelj vojvođanske bajke...Dejana Dimitrijević

Za kraj, pozdravimo I idejne tvorce ovog projekta, dr Anđelija Ivkov Džigurski I magistar Igor Stamenković.

Dekan, rektor.....

Kad se završi govor,

Ž: Poštovani gosti, pozivamo Vas da nam se pridružite u nastavku programa, u degustaciji vojvođanskih specijaliteta pripremljenih od strane naših gastronomata....